

Den 6te November 1660 vidnede Mølleren i Tubæks Mølle, Hans Iversen, at han flere Gange var bleven jaget fra sit Hjem tilligemed Kone og Børn, og det baade under det første Indfald, da Fjenden kom over Isen og anden Gang. Hans Hjem blev aldeles plyndret og paa Møllen tog man ikke alene hans egen Sæd, men ogsaa den, som han havde at male for andre, og da han boede paa Alfarvej, blev det ikke bedre, saalænge Svensken var i Landet, og derfor tog Folk med den Smule de havde at male til andre Møller, saa at hans Næring blev rent ødelagt. Da han dog ikke vilde, at Møllen, som var Kronens, skulde blive ødelagt, forpligtede han sig til hver Maaned at skaffe Svenskerne 10 Rdl., som han med stor Besvær fik borget og laant. Endnu ved Vidnedsbyrdets Tid havde han ikke naaet at faa saaet nogen Sæd i sine Marker, for han havde ingen, og intet at købe nogen for, og han, saavel som saa mange andre, havde heller ingen Kreaturer at drive Jorden med, men — som han sagde — Livet havde han dog fristet.

En saadan Mangel paa Sæd medførte selvfølgelig Dyr-tid. Medens Kapitelstaksten i 1658 kun var 1 Rdl. for 1 Td. Rug, det samme for Byg og 72 Skilling for Havre, kostede en Tønde Rug i 1661 4 Rdl. 48 Sk.; en Td. Byg 3 Rdl. og en Td. Havre 1 Rdl. 32 Sk.

Og det var ikke alene Sæd, som der var Mangel paa. Saa at sige intet var undgaaet Ødelæggelsen. Løsøre var ituslaaet, opbrændt eller forsaavidt det formentes at have nogen Værdi, bortført. Paa Jungshoved havde man moret sig med at ituslaa hver eneste Vinduesrude, og man havde fra Slotstaarnet nedpillet 10 à 11,000 Pund Bly og støbt Kugler af det.

Hvad der efter Omstændighederne maatte betragtes som en væsentlig Hjælp, var, at det i Efteraaret 1660 blev en overordentlig rig Oldenhøst. I denne Anledning blev der efter Kongelig Befaling den 30te August paa Tinge udmeldt 8 Mand til at syne Kronens Skove i Baarse